

at Fattigfolks Børn, saa vel Piger som Dreng, maatte ud at tjene i 10 Aars Alderen. Det var ikke for at hjælpe til i Huset, at saadan en lille Pige blev antaget, nej, hun blev i bogstavelig Forstand sat ud paa Arbejdsmarken. Hun fik sin Gerning at udføre sammen med Dreng og Karle, uden at der toges det mindste Hensyn til den kvindelige Naturs Ejendommelighed. Derimod formanede man hende tidligt og silde til at blive dygtig og sammenholdende, og i Sandhed, det kunde behøves. Hvilken Forskel var der dog ikke paa Tøsen, der pjaltet og barfodet løb om som »Hund og Dreng« for alle, og saa Storpigen, der var naaet til at kunne udføre sit Arbejde, og som derfor heller ikke behøvede at lade sig hundse, kunde tjene sin Løn, der slog mærkværdig godt til i de Tider, saa der altid kunde lægges noget paa Kistebunden, og som stod i første Række baade paa Høstmarken og i Gildestuen. Man haanede dengang ikke en Pige, om hun blev noget til Aars, inden hun giftede sig, tværtimod, hun opmuntredes atter og atter til at vente paa, om der skulde tilbyde sig et heldigt Parti, og hvis ikke, da at vælge den ugifte Stand.

Ikke des mindre se vi den unge Pige frivilligt at give Afkald paa disse Goder, og i de allerfleste Tilfælde ombytte sin Stilling med en Huskones strenge Kaar, som hun dog godt kendte, og i hvilke hun vidste, at der næppe var Grund til at vente store Forbedringer. Kærligheden, den største Stormagt i Verden, havde taget hende til Fange, saa kunde man snakke for hende, saa længe man vilde, om fyldte Kister og om »sorgfri« Dage (?) hun fulgte sit Hjertes Stemme.

Ja, det var strenge Vilkaar, vore Forældre og Bedsteforældre levede under. En Arbejdsdag, der varede fra Kl. 5 om Morgen til Kl. 8 om Aftenen, ofte en lang Vej at gaa først og sidst. Og saa det tarvelige Hjem, hvor en Flok Børn, snart jublende, snart straalende løb Fader og Moder i Møde for at fortælle, hvilke Bedrifter de nu havde udført i Dag! Ja, vi led alle under disse Forhold, som vore Forældre ikke vare i Stand til at forbedre; men paa Æmhed og Kærlighed, paa Troskab mellem Mand og Hustru, saa vel som mellem Forældre og Børn, skortede det sandelig ikke. Jeg tror, at man lettere vilde kunne finde en lunken og ligegyldig Moder blandt de bedre stillede Familier end i de fattigste Arbejderfamilier.

Kvindesagens Modstandere ynde gerne at tale en Del om *ægte Kvindelighed*. Hvor har man dog, naar alt kommer til alt, ringe Tro til den sande Kvindeligheds Ægthed. Snarest kunde man efter manges Opfattelse ligne den ved en Politur, som først maa paastryges og derpaa omhyggeligt værnes for Sol og Vind saa vel som for profane Blikke, at ikke Glansen skal gaa af, ligesom »Forgyldningen af St. Gertrud«.

En af Grundene til de ulykkelige Ægteskaber er den, at